

אלומון סמינר פברואר

סמינר אמצע הדרך - בגלל זה הגענו כנראה סוף סוף לצפון!

בחודש פברואר עסקנו בארבעה נושאים מרכזיים:

עבודה על מסמך המדיניות

בתחילת החודש נפגשנו בזום בקבוצות העבודה עם **חנה קדרון**, כדי לקדם ולדייק את בעיית המדיניות שאנו רוצים לטפל בה במסמכי המדיניות שלנו. במפגשי המשך שהתקיימו במכון מופ"ת ובזום התמקדנו בניסיון לחדד את הגדרת הבעיה ובתכנון החלופות לפתרונה. כל אלה כדי שנוכל לגבש טיוטה למסמך ולהגיע לסמינר אפריל מגובשים ובשלים לשלב הפיצ'ים.

עבודתן של מחנכות הכיתה

במפגש שנערך במכון מופ"ת ישבנו בשולחנות עגולים עם נציגות **מתוכנית "אתחלתא"**: חממה למחנכות חדשות, הפועלת בשותפות של מכון מופ"ת, קרן ליאון ומשרד החינוך. החממות שבמסגרת התוכנית מספקות מסגרת לליווי, לתמיכה ולפיתוח מקצועי למורות המשמשות כבר בראשית דרכן כמחנכות כיתה. במפגש נכחו נציגות מקרן ליאון, ממופ"ת, ממוסדות ההכשרה המלווים חממות וממשרד החינוך. נחשפנו לכך שבוגרים ובוגרות רבים של תוכניות ההכשרה להוראה כלל לא מתחילים סטאז', ועסקנו בקבוצות חשיבה מעורבות בגורמים לבעיה זו ובפעולות שאפשר לנקוט כדי לשפר את המצב הקיים.

בסמינר פברואר פגשנו גם מחנכות מקהילת "ראשית" במחוז חיפה. **תוכנית "ראשית"** פועלת אף היא ביוזמת קרן ליאון ובשיתוף פעולה עם מכון מופ"ת, ומטרתה לפתח את הזהות הפרופסיונלית של מחנכות הכיתה. בתחילת החודש נפגשנו בזום להיכרות עם מחנכות כיתה בתוכנית, לקראת המפגש המשותף בבתי הספר.

בבוקר 28 בפברואר התארחנו בבתי ספר שונים אצל מחנכות "ראשית", ראינו דגמים ייחודיים של כיתות, שיעורים, דרכי הוראה ופרויקטים שונים בהובלתן, וזכינו להתארח בשיעורים שלהן. לאחר מכן המשכנו לארוחת צוהריים משותפת בנוף המקסים של רמת הנדיב, והתכנסנו בקבוצות לדיונים על מהות תפקידה של המחנכת. שאלנו מה הוא צריך לכלול ואיך נכון להכשיר אליו, וניסינו לשלב בין התובנות של המחנכות לאלו של העמיתים. בירכו והשתתפו ראש מכון מופ"ת פרופ' חן שכטר, מנכ"לית קרן ליאון מיכל ליאון, מפקחת מחוז חיפה סיגל כהן, ומפקחות נוספות מאגף החינוך היסודי. חתמנו את המפגש המשותף עם תיאטרון פלייבק, שנתן לנו הזדמנות לסכם את היום בדרך חווייתית, הומוריסטית ויצירתית.

נגענו בנושא החינוך הטכנולוגי משתי זוויות שהן כמעט הפוכות. בהרצאתו של **פרופ' יוחאי עתריה** "החוויה הטכנולוגית בחינוך" נחשפנו לגישתו הפילוסופית של הידיגר, הרואה בטכנולוגיה דרך להתבוננות על העולם, תפיסה שאינה קשורה בהכרח למכשור או חדשנות בעזרים הפיזיים ובכלים הטכנולוגיים השולטים בחיינו. פרופ' עתריה אתגר אותנו לחשוב "ללא" טכנולוגיה, וכן סימן את הסכנה הטמונה בטכנולוגיה בכך שהיא מייצרת את האשליה שהיא מראה לנו את המציאות.

הרצאתו של **מוהנא פארס**, סמנכ"ל ומנהל המינהל לחינוך טכנולוגי, שרטטה את **תהליך שינוי המדיניות בתחום ההוראה של 5 יחידות לימוד במתמטיקה**. פארס תיאר את תהליך המדיניות על שלביו השונים: החל בהצבת יעדים כמותיים; עבור דרך זיהוי החסמים וביצוע תוכניות בשטח במטרה לשנות את המציאות בערוצים שונים: ברמה הבית-ספרית, ברמת הכשרת סגל, עבודה מול מנהלים, בניית תיכון וירטואלי, גיוס מהנדסים שיעבירו הרצאות לנוער ויעלו את רמת המוטיבציה בתחום; וכלה בהשגת היעד. השאיפה המהותית הייתה שינוי הפרדיגמות לכיוון תפיסות הרואות בקושי אתגר שאפשר לצמוח ממנו. מעבר לתוכן, ההרצאה היוותה דוגמה לאופן שבו ניתן לקדם מדיניות בתחום החינוך הלכה למעשה.

במהלך פברואר זכינו לשמוע **שלושה סיפורים ישראליים**, המצטרפים לפסיפס המגוון של עמיתי התוכנית. **אימאן אבו חנא- נחאס** סיפרה לנו את סיפור משפחתה, המחבר בין תרשיחא, נצרת, כפר ורדים ועוד. סיפור שנכחו בו מוטיב הנדודים ומוטיב החיבור לאדמה, שלעיתים התנגשו זה בזה ולעיתים השתלבו זה בזה. הסיפור של **מיכל ניסים** לקח אותנו אל ההיסטוריה היהודית משואה לתקומה, והאיר את האופן שבו ההיסטוריה המשפחתית מהדהדת בהווה האישי והמקצועי.

הסיפור של **רחל וולפיש** חיבר קצוות בחברה הישראלית, נע בין סיפור הרפתקאות חוצה אוקיינוסים לחיים בקיבוץ, בין הדלתי למה למציאת תשובה, ועסק באופן שבו כל אלה ועוד מתחברים לסיפור משפחתי אחד.

במסגרת מפגשי בוקר (וערב) טוב, פתחנו ב"בוקר טוב" של **נמרוד זינגר**, שעסק בטקס "האינדולקה" וחיבר אותנו לזמנו של אליעזר בן יהודה. מהיסטוריה עברנו למתמטיקה.

נעה כהן אליהו שיתפה בתפיסתה את חשיבותה של הטעות לגילוי ולהתפתחות, וכיצד היא מיושמת בחינוך המתמטי. לעומתם,

גד ברטוב בחר להתמקד בחינוך, וסיפר לנו על תפיסות חינוכיות, ערכיות ומהותיות כפי שהן מתבטאות בשלושה סיפורים חסידיים.

בזמן הקבוצה העלינו סוגיות שונות שהתייחסו הן לסמינר הספציפי הן לשאלות הגדולות שהתוכנית עוסקת בהן. הלכידות והקרבה השוררות בשלב הזה בין העמיתים מאפשרות פתיחות וכנות, וניכר שכולנו מביאים את עצמנו ואת השאיפה שלנו לחולל שינוי במערכת ההכשרה להוראה, תוך מודעות לחסמים ולאתגרים הרבים הניצבים בדרכנו. ההיכרות הגוברת השתקפה גם במשחק שהנחנו אלון ויצחק ובחן את מידת ההיכרות בינינו (נרשמה התלהבות רבה!), וכן במפגש "**מובילים בתוך החשכה**" שהובילו **פרופ' איילת דונסקי** (עמיתה מאלומות ב') ו**איתמר שידלוב** שלנו. במפגש התמודדנו עם שאלות של הובלה, אמון והתנסות בהתנהלות מתוך מגבלת ראייה. לפני החוויה הזוגית והקבוצתית ואחרי שוחחנו על ההקשר הרחב יותר של הנושא: כיצד מורה עם לקות ראייה יכול ללמד תלמידים רואים? מה אנחנו מרגישים כשאנחנו סומכים על מישהו אחר שיוביל אותנו, ועוד.

ב"חדר המראות" הווירטואלי חזרנו אל ניתוח מעגל המנהיגות שכל אחד מאיתנו קיבל, וביקשנו ללמוד יחד, בקבוצות קטנות, מה נשאר איתנו מהתהליך. נתנו זה לזה משוב על החוויה שלנו יחד בתוכנית. כל פעילות כזו, הכרוכה בחשיפה אישית ובהתבוננות בתהליכים האישיים של כל אחד מאיתנו, מקרבת בינינו, מסירה חומות, ומראה לנו את הדמיון והשוני בינינו, ואת היכולת ללמוד זה מזה ולהתפתח. **מחכים לסמינר הבא.**